

Як підготувати дитину до школи

Підготовка до школи – процес і урочистий, і хвилюючий одночасно. І не тільки для малюка, який вже через місяць стане "дорослим" школярем, але і для його мамі і тата. Часом більше самих першокласників хвилюються їхні батьки, які мучаться думкою, чи готовий їх синок чи донька до першого класу. До того ж напередодні школи майбутні першокласники нерідко задають їм питання, на які складно відповісти навіть дорослому.

Влаштуйте прогулянку до школи. Обов'язково проведіть дитині невелику екскурсію до школи: походіть по двору і навколо неї, а потім увійдіть всередину. Ба-жано показати дитині, в якому класі вона буде вчитися, де знаходиться туалет (до речі, якщо дитина привчена ходити в туалет тільки вдома, то не буде зайвим під час прогулянок по місту поводити її в громадські туалети) та їдальня. Періодично можна ходити гуляти до школи, граючи по дорозі у щось. Так дорога до школи буде завжди викликати хороші асоціації у малюка.

Збирайте портфель та одягайте форму. Непога-но кілька разів за місяць потренувати збори до школи: нехай першокласник самостійно надіне шкільну форму. Потім мама або тато, розкидавши його шкільне приладдя по підлозі, покаже, як збирати портфель і що куди класти.

Грайте в школу. Батьки можуть посадити дитину серед іграшок і провести "урок", при цьому попросити малюка встати, коли мама- "вчителька" входить в "клас", потім сісти за парту, взяти в руку ручку, відкрити зошит. Так для дитини не будуть незвичними ці "команди", коли вона почує їх у школі, і вона легко їх виконає. Також доведеться пояснити першокласникові, що в школі його будуть називати за прізвищем. Тому необхідно навчити його реагувати і відгукуватися на прізвище, наприклад, у грі в школу звертатися не інакше як "Петров", "Сидоров" і т. д. До того ж безліч дитячих письменників описують у своїх розповідях маленьких дітей, які збираються піти до школи. Нехай головний герой якоїсь книжки супроводжує малюка на всіх етапах підготовки до школи. Тоді він стане впевненіше, знаючи, що безліч дітей навколо теж йдуть до школи, як і він.

Встаємо раніше. Місяця, щоб привчити дитину вставати раніше, вистачить. Досить щодня віднімати від її сну по 5-10 хвилин. Тоді першого вересня малюк не буде сонно позіхати на лінійці. Але пробудження дитини має супроводжуватися приємними для неї діями, наприклад, усмішкою або обіймами мами.

Дружимо з годинником. Необхідно поставити в кімнаті малюка годинник, навчивши його по ньому розбиратися в часі. Це стане в нагоді в школі, наприклад, щоб знати, скільки хвилин є на виконання завдання. Також важливо, щоб малюк вмів укладатися в терміни.

Для цього слід скласти графік його звичайного дня і повісити на видному місці. А коли малюк буде, наприклад, малювати, грати або їсти, можна звернути його увагу на те, скільки йому ще залишилося часу на цю дію за розкладом.

Вчимося порядку. Нехай у малюка з'являться всілякі папки, коробочки, файлики, і він навчиться складати туди свої малюнки, фломастери та інші дрібниці. Розвивати цю навичку потрібно заздалегідь, щоб школяр не був Машею-растеряшею. До речі, можна розвісити по кімнаті невеликі записочки, наприклад, "акуратно повісь речі на стілець" - це буде сигналом до дії.

"Доросла" кімната. У кімнаті обов'язково повинно з'явитися щось, що говорило б йому про "доросле" шкільне життя, про зміну його статусу, щоб школяр швидше звикав. Приміром, той же письмовий стіл або можна вже зараз купити малюкові невелику шкільну дошку з крейдою.

Більше зеленого. Цей колір і стимулює увагу, і розслабляє. Бажано, щоб в кімнаті малюка з'явилося щось зелене. Психологи кажуть, що тільки після 7 років у дитини починають працювати частини мозку, які відповідають за утримання тіла в одній позі. До 7 років приборкати маленького "зірвіголову" дійсно складно. Але тим не менш протягом останнього місяця до школи батьки можуть по трохи розвивати навички посидючості в дитини. Адже в школі без них доведеться непросто.

Шийте чи грайте в шахи. Активних дівчаток можна навчити шити або плести з бісеру, а хлопчиків - грати в шахи, шашки. Бажання виграти у мами чи тата або зшити красиву іграшку "переважать" бажання дитини постійно відволікатися на все підряд і не сидіти на місці (це спрацює, тільки якщо малюка вдасться зацікавити). Є ще один спосіб: щодня протягом місяця пропонувати дитині посидіти хоча б три хвилини, уважно розглядаючи якусь картинку. При цьому давати їй якесь завдання, наприклад, розповісти потім про свої враження чи скласти якусь історію по цьому малюнку.

Формуйте позитивний образ школи. Ні в якому разі не потрібно говорити першокласникові фрази типу "закінчилося дитинство, почалося доросле життя" або "не будеш слухати вчительку, вона тебе покарає". Так любов до школи в нього точно не виховати. Добре, якщо б перша вчителька написала листа майбутньому учневі, розповівши про те, як вони цікаво будуть проводити час у школі, скільки всього нового він дізнається, як багато друзів з'явиться. Якщо домогтися творчого підходу від учителя не вдалося, розповісти про все це повинні батьки. Ще від них вимагається більше хороших забавних історій з їх шкільного життя, наприклад, про те, як вони знайшли свого першого шкільного друга. Також можна показати першокласникові батьківські шкільні фотографії.

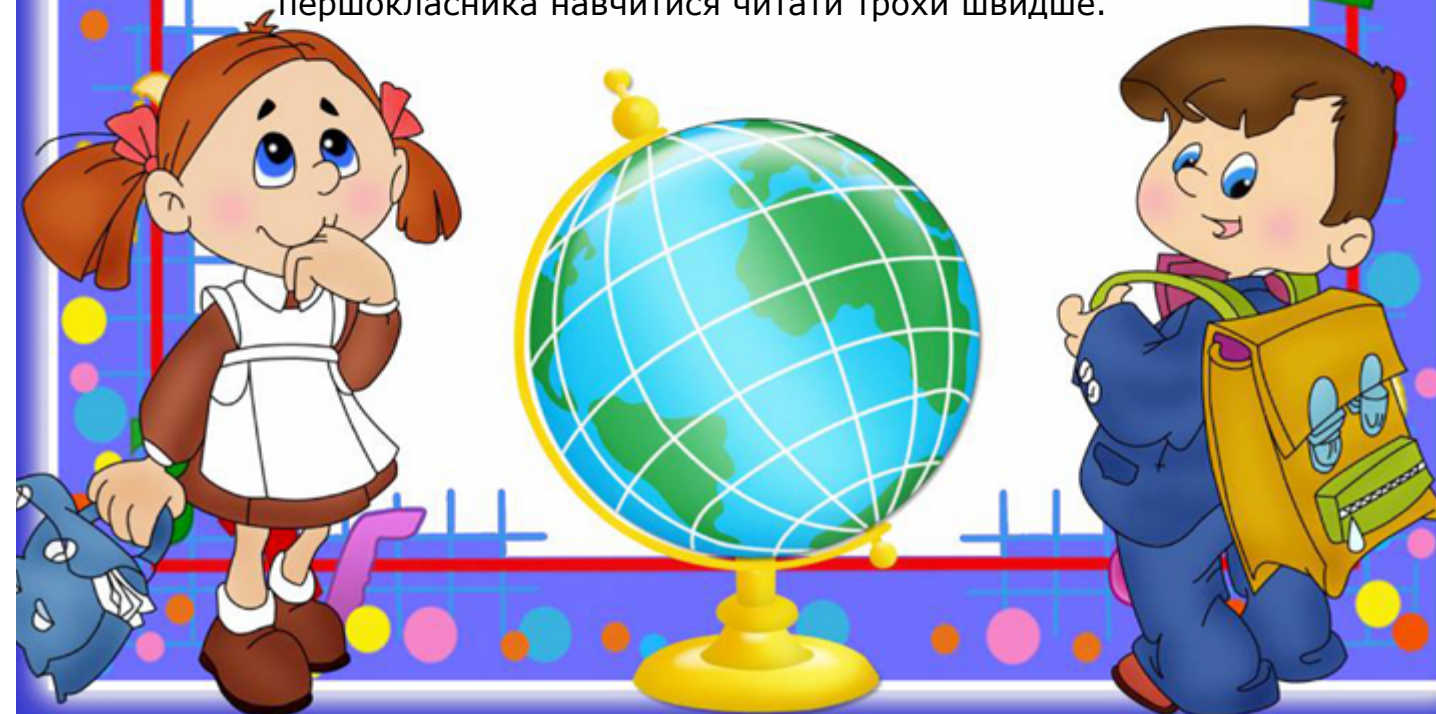
Не залякуйте оцінками. Казати дитині про те, що вона повинна приносити тільки хороші оцінки заборонено. Тим більше що в 1-му класі їх не ставлять. Краще

вже зараз завести журнал досягнень малюка, щодня записуючи туди кожен його успіх, наприклад, "сьогодні малюк сам почистив зуби". Тоді він буде знати, що хороші оцінки - це не єдині його заслуги перед батьками і перестане боятися принести "двійку", коли буде ходити до школи.

Жартуйте над дитиною. Наприклад, прізвище - Пузирьов. "Для профілактики" образ батьки можуть іноді називати малюка Пузир або бульбашка, щоб такі прізвиська були для нього на слуху. Тоді в школі вони не будуть для нього неприємною несподіванкою.

Більше рольових ігор. В останній місяць потрібно якомога частіше запрошувати дітей у будинок (ще краще - майбутніх однокласників). Хай грають в будь-які рольові ігри: доктор-пацієнт, дочки-матері або постановки улюблених мультфільмів. Саме на основі таких ігор діти вчаться знаходити спільну мову між собою.

Не "ліпіть" вундеркінда. За місяць до школи не потрібно намагатися підтягти всі "хвости", годуючи дитину новою інформацією. Педагоги та психологи не радять відточувати уміння дитини до досконалості, наприклад, вчити його читати не 30 слів за хвилину, як годиться першокласникові, а 60. Так, з одного боку, бути лідером серед своїх однолітків приємно будь-якій дитині, але з іншого - відсутність "конкуренції" вбиває прагнення поліпшувати свої навички. У той час як успіх того ж сусіда по парті - хороший стимул для "відсталого" першокласника навчитися читати трохи швидше.

Тренуйте увагу і не тільки. Наприклад, хороша гра для тренування пам'яті і уважності: розкласти на столі десять будь-яких предметів. Нехай малюк уважно подивиться на них протягом 1 хвилини, намагаючись запам'ятати якомога більше, а потім, не дивлячись на стіл, розповість, що там лежить. Ще можна забрати один предмет і замість нього покласти другий - нехай скаже, яку річ замінили. Дуже добре тренувати мислення прямо під час чергової прогулянки. Наприклад, дати дитині таке завдання: розкласти поняття на складові (варіант: що входить в поняття взуття?), А потім, навпаки, "зібрати" в одне ціле, назвавши поняття (варіант: кіт, собака, жираф, ведмідь - хто це?). Нарешті, мова. Прочитавши казку на ніч, мама або тато можуть попросити малюка переказати почуту історію і відповісти на декілька нескладних питань по ній. Так першокласник навчиться висловлювати свою думку, розмірковувати на задану тему і чітко відповідати на запитання.

Аналіз малюнка. Про переживання дитини обов'язково "проговориться" її малюнок. Тому пропонуємо дитині намалювати малюнок на тему "Я і школа".

Кількість малюнків. Ставити "діагноз" можна, тільки маючи не один, а декілька малюнків дитини. Варто врахувати, що малюнок відображає не тільки тривоги, але і бажаний хід подій для дитини.

Напрямок руху. Якщо малюнок спрямований вліво - у фокусі уваги малюка родина, підтримка батьків і емоції,

які вона відчуває. Зсув вправо відповідає за соціальну сферу: на даний момент дитина реалізує себе в спілкуванні з іншими людьми.

Деталі. Важливо стежити за тим, що дитина постійно виділяє, малюючи. Наприклад, промальовані руки (з пальцями) - це його вміння пристосовуватися і встановлювати відносини, акцент на гудзиках у героїв малюнків - прагнення піти у себе.

Контури. Чіткі контури по всьому малюнку (або в якихось деталях) - центри напруги для дитини або ж джерела обмеження в якихось її діях.

Штрихування. Якщо малюк по-різному зафарбовує предмети, значить, у ньому "живе" відразу декілька емоцій, які іноді суперечать одна одній. Може бути, йому з якоїсь причини морально важко.

Колір. Для кожного малюка - потрібен окремий колірний "словничок". Щоб його скласти і по ньому "розшифрувати" його емоції, можна пограти в гру, задаючи дитині запитання: "Якщо це радість (або будь-яка інша емоція), якого вона кольору?".

"Я" на малюнку. Чим краще малюк промальовує (колір і плавність ліній) себе на малюнку, тим впевненіше він відчуває себе в своєму тілі і в світі. Чоловічок, намальований тонкими лініями, "паличками" - можливо, у малюка велике фізичне або інтелектуальне навантаження. Дитина взагалі не малює себе - вона не відчуває себе членом соціуму.

Що потрібно підготувати до школи

Ось уже й літо майже пролетіло. Відшуміли відпустки і пора налаштовуватися на робочий лад. Скоро почнеться новий навчальний рік і потрібно як слід до нього підготуватися. З чого ж почати і як налаштувати малюка на навчання після веселого літа?

На що ж потрібно звернути увагу при складанні списку підготовки до школи?

- Потрібно купити нову коробочку для сніданку, зошити, ручки, олівці і ще половину канцелярського магазину. Потрібно все і бажано побільше.
- Покажіть дитині, як упакувати свій рюкзак (важкі книги мають бути в центрі), носити його потрібно надягаючи на обидва плеча і не завантажувати до межі всякими «вкрай потрібними» речами.
- Налаштовуйтеся на робочий розпорядок дня. Будить дитину вранці, як до школи, треба звикати до ранкових підйомів. Дуже важко буде одразу 1 вересня прокинутися о 7 ранку, якщо весь час до цього піднімався в 9. Та й лягати спати потрібно раніше.
- Пройдіть медичне обстеження перед школою, здайте всі необхідні аналізи. Не відкладайте це на останній тиждень перед школою, інакше можете застрягти в чергах в дитячій поліклініці надовго.
- Дізнатися, що змінилося в шкільному розкладі та правилах за літо. Всі нововведення не повинні стати сюрпризом для вас 1 вересня.

- Продумайте, коли, хто і як буде забирати дитину після уроків. Розкажіть класному керівнику, чи буде ваша дитина сама йти після школи додому, чи її буде забирати хтось з родичів.

- Купуйте розклад уроків і розклад дня вже зараз. Закріпіть його на самому видному місці і заповнюйте в міру необхідності.

- Обговоріть з дитиною, що вона буде робити, коли приїде зі школи, скільки часу їй відводиться на перегляд телевізора, скільки на домашнє завдання і на прогулянки з друзями.

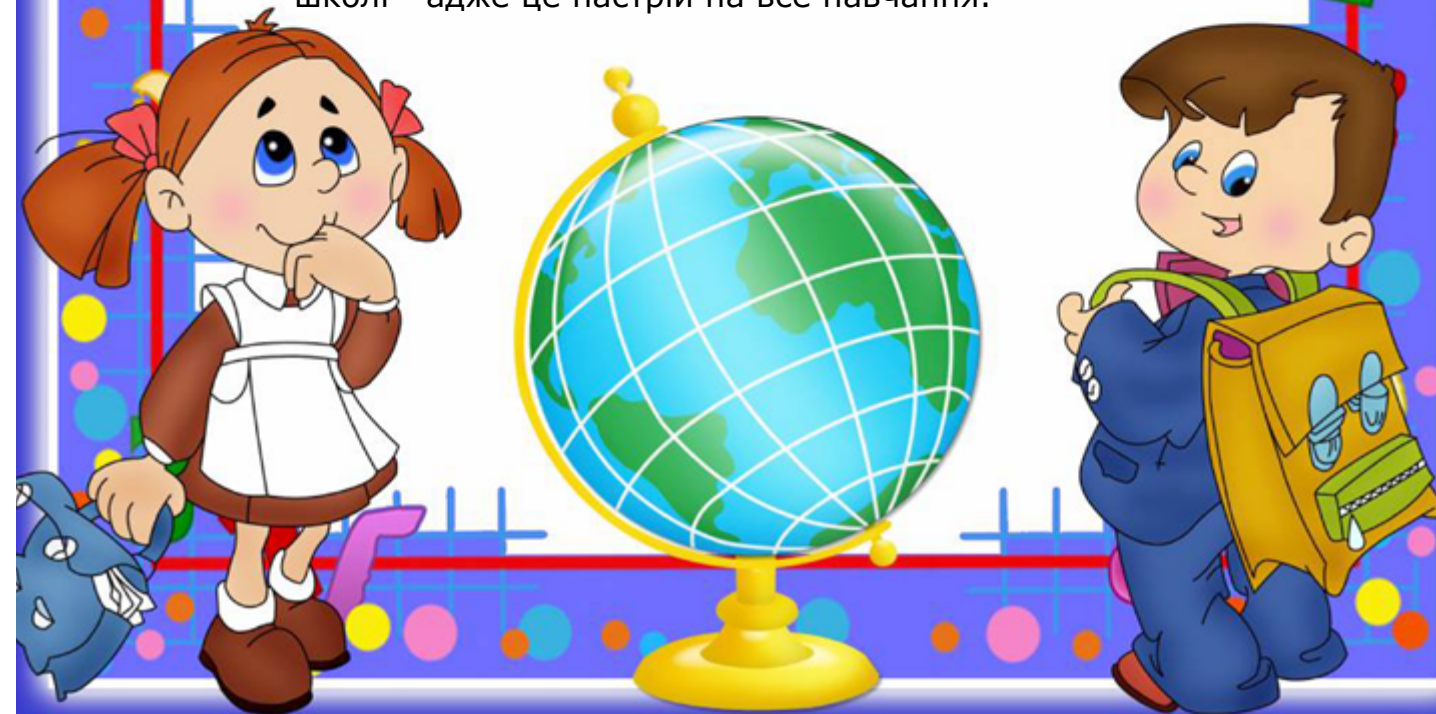
- Обладнайте робочий простір. Подивіться, може дитина вже виросла з тієї парти, яку ви їй придбавали до першого класу.

- Пригадайте правила гігієни: чхати потрібно в лікоть, а не в кулачок; не торкатися брудними руками очей, рота і часто мити руки.

- Пригадайте правила безпечної поведінки на вулиці і на дорозі.

- Створіть свій власний вечірній ритуал: приготувати одяг на завтра, розібрати і розкласти на місця іграшки-книжки, зібрати сумку.

- Перевірте шкільну форму - можливо її потрібно оновити. Сюди також відноситься спортивний костюм, взуття на зміну, кросівки, блузки/ орошки і т.д. Відсвяткуйте останній день канікул! Нехай це буде весело! Не забудьте також відсвяткувати перший день в школі - адже це настрій на все навчання.

Поради батькам

1. Не чекайте, що Ваша дитина буде такою самою, як Ви, або якою Ви хочете її бачити. Виховання має допомогти Дитині стати собою.
2. Не вимагайте від дитини плати за все, що Ви робите для неї. Ви дали своїй дитині життя, як вона може віддячити Вам? Вона дасть життя іншій людині, та - наступній: це і є нескінченний закон вдячності.
3. Не зганяйте на дитині свій поганий настрій через власні невдачі, щоб у старості не їсти гіркий хліб, бо що посієш, те й пожнеш.
4. Не вважайте проблеми вашої дитини дріб'язковими. Для дитини її проблеми не менш важкі ніж Вам Ваші, а вони (проблеми) в свою чергу можуть дуже сильно вплинути на емоційний та психічний стан ваших дітей.
5. Не принижуйте дітей у процесі виховання. Навіть наказуючи, не забувайте про людську гідність.
6. Зважте на вік дитини і не сприймайте її дії, слова й думки буквально. Часто, щоб припіднести себе вище в очах оточуючих, захиститись від покарання дитина описує ситуацію на свою користь.
7. Вмійте любити людей. Ніколи не робіть чужій людині те, чого б не хотіли би, щоб інші зробили Вам. Не забувайте Ваша дитина також слідує за Вами і бере приклад.

8. Дозвольте дитині "заважати"! Сьогодні є величезна кількість всіляких нових розвиваючих методик. Десятки журналів, сотні книг дають безліч порад з виховання. Індустрія товарів для дітей пропонує тисячі навчальних іграшок: конструктори, пазли тощо... Все б добре, тільки дуже швидко вони лягають мертвим вантажем і припадають пилом.

Все, що потрібно це - дозволити дитині брати участь у всіх ваших справах. Побачите, яке захоплення викличе у дитини просіювання борошна, розкочування тіста і можливість переливати воду з чашки в каструлю, ремонт велосипеда, майстрування і т.д.

9. Не забувайте про наші народні традиції. Прививайте правила поведінки, які навчали багато поколінь Українців. Повага до батьків, старших за віком людей - була, є й буде основним правилом виховання. Інакше, гріш ціна нашим словам, коли ми звертаємось до дітей.

10. Любіть свою дитину будь-яку: неталановиту, невдачливу, неуважну; спілкуючись з нею, радійте, бо дитина - це свято, яке поки що з Вами.

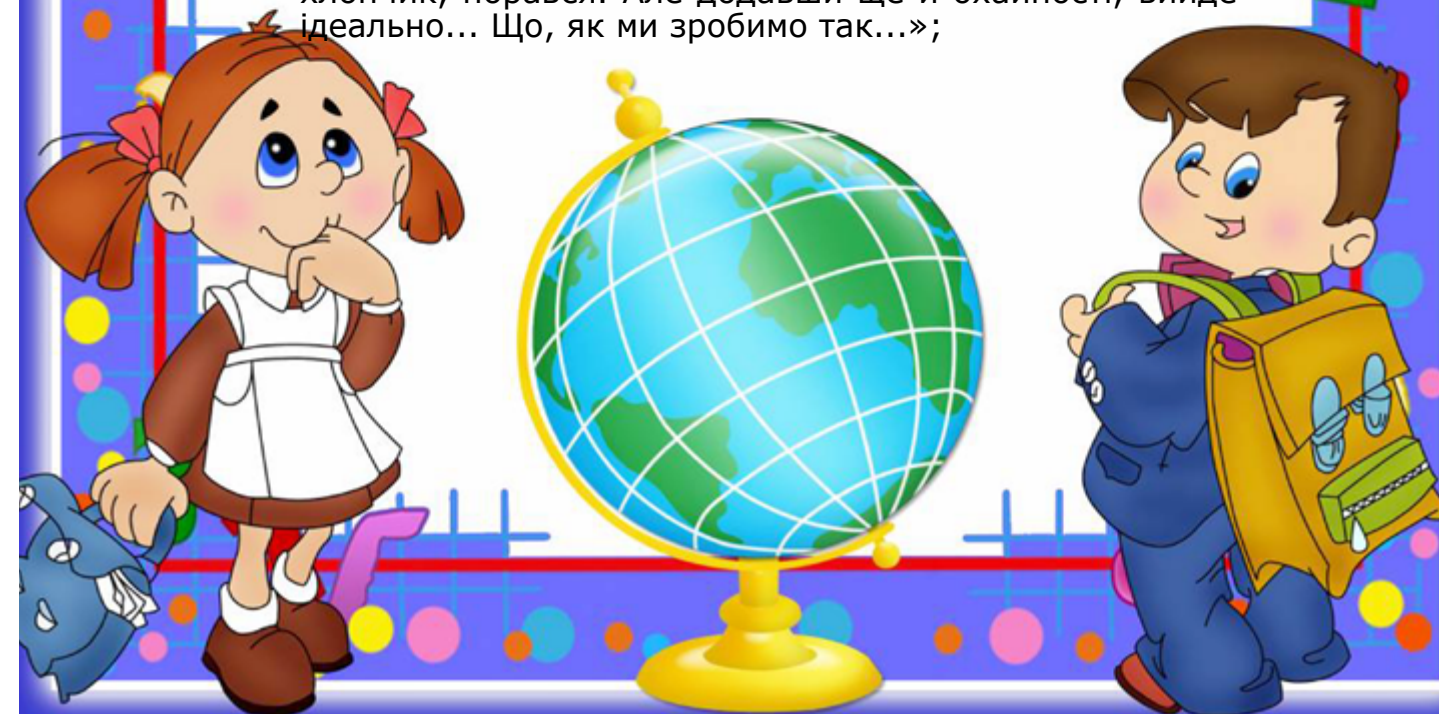
Вислови, яких ніколи НЕ повинна чути ВАША ДИТИНА:

«Підеш в школу, – ще довідаєшся...»;
«Може там з тебе людину зроблять!...»;
«Мені такий хлопчик (таке ледащ.) не потрібний !
«Вчитель не такий»;
«Клас не підходящий, – не такий, як сусідній»;
«Наша школа гірша, ніж та (якась!)»;
«Перестань! Сядь і посидь! Набрид, мотаєшся тут перед очима!»;
«Дай здачі, чого сидиш?»;
«Вдома ти он яка швидка, а як без мене, то нічого не варта...»;
«А чого від нього чекати гарного? Він же...»;
«То й що, що вчителька казала писати ось тут, а я тобі кажу...»;
«Хай собі каже вчителька, а в нас немає часу ходити на вулицю, дивитись на ту берізку... Ще чого!...»;
«І що ти за дитина така! Он у інших діти як діти...»;
«Поклади на місце! Пам'ятаєш, як минулого разу... Втомилася я вже прибирати після тебе...»;
«І коли ти вже... До тебе треба п'ять няньок, щоб витримати...»;
«Скільки це може продовжуватися...»;
«Ти в мене найкраща, найгарніша, не те що та Тетянка... Ніколи нічого в неї нема: ні фарб, ні клею.. Не дружи з нею...».

Вислови, які хотіла б почути ВАША ДИТИНА:

«Ти мені дуже допоміг!»;
«Ти нас так порадувала! Ми знаємо, що ти нас не підведеш!»;
«Я подумала, а що як нам зробити отак... Знаєш, а в бабусі виходить саме так, як ми хочемо, але вона робить трохи інакше...»;
«Я тебе так люблю... Ти нам дуже потрібна...»;
«Ми з татом хочемо, щоб ... , тому, що....»;
«Я в тебе вірю...»;
«Подумай ще раз,... я теж колись зробила таку саму помилку...»;
«Якщо вчителька саме так просила написати, то звичайно, звісно ж...»;
«А ти подякувала Сергійку за фарби?... А чому ти не запропонував Толі свою допомогу.... Я зробила б так...»;
«Колись давно я теж була у схожій ситуації... Знаєш, я подумала, може й тобі так зробити...».
«Давай з татом порадимося... Разом ми вигадаємо найкращий вихід...»;
«Мені було б приємно, якби ти... А бабуся мені вже давно казала, що дуже зраділа б, якби...»;
«У тебе сьогодні такий войовничий настрій... То може оголосимо війну бруду й пилу ... Допоможеш мені...»;
«В тебе таке непросте домашнє завдання. Ти розумний хлопчик, порався. Але додавши ще й охайності, вийде ідеально... Що, як ми зробимо так...»;

Як допомогти дитині адаптуватися до школи?

Період адаптації зазвичай займає від 3-4 тижнів до 2-3 місяців.

Від батьків потрібна допомога і підтримка при освоєнні нового укладу життя. Важливо бути особливо уважним до дитини і бути готовими співпрацювати з педагогами.

Що відбувається в період адаптації?

1. Значно підвищується навантаження на організм, особливо так зване статичне навантаження. Потреба в руховій активності залишається колишньою, а шкільні умови вимагають багато часу перебувати в сидячому, нерухомому положенні.
2. Від першокласника потрібно значно підвищити рівень увагитарозумової напруги. Мимовільне запам'ятовування в грі поступається місцем цілеспрямованому навчанню за рахунок зусиль волі.
3. Дитина потрапляє в новий для себе життєвий уклад. Йому доводиться освоювати безліч правил поведінки освітньої установи, які значно відрізняються від прийнятих в родині. Особливо це складно дітям, які не відвідували дитячий сад.
4. Першокласник виявляється в новому колективі однолітків і серед незнайомих дорослих, з кожним з яких йому необхідно вибудувати відносини, знайти своє місце в групі.

Що робити батькам?

1. Серйозно поставтеся до планування режиму дня першокласника. Перш за все, він повинен бути стабільним. Важливо також простежити, щоб у дитини було достатньо рухової активності і можливості відпочити (в тому числі часу на сон не менше 11 годин). По можливості друга половина дня повинна бути присвячена прогулянкам на свіжому повітрі, заняттям спортом, спокійному відпочинку та іграм.

3. Не робіть для дитини перехід занадто різким. Дитина не може відразу перетворитися з малюка в старанного школяра. Ще весь перший рік навчання гра залишається для дитини найпотужнішим інструментом пізнання, багато знань першокласник набагато краще засвоїть саме в ігровій формі. Не забороняється і брати з собою в школу улюблену іграшку, щоб пограти на перервах.

4. Заохочуйте першокласника за будь-які успіхи в навчанні та інших сторонах шкільного життя. Учть дитину адекватно оцінювати себе, порівнюючи свої минулі і нинішні результати. Підкреслюйте сильні сторони вашої дитини. Хваліть за конкретні досягнення, а не в цілому.

5. Активно беріть участь самі в шкільному житті. Дуже важливо розібратися в тому, як проходить шкільний день вашого першокласника, цікавитися усіма дрібницями його "нового життя". Налагоджуйте взаємодію з учителем, тільки спільними зусиллями можливо допомогти дитині швидко освоїтися в новій ролі.

6. Допоможіть дитині розібратися зі шкільними прави-

лами. Розкажіть, навіщо потрібне кожне з них, чому так важливо їх дотримуватися. Шкільні дзвінки, правило "піднятої руки", звернення до педагога, правила поведінки в їдальні та багато іншого - все це ново для вашої дитини і може викликати чималий стрес.

7. Цікавлячись, як пройшов день, задавайте питання не "Як ти себе сьогодні вів?", А "Що було цікавого?", "Що тебе здивувало?", "Що було складно?" І т.д. Важливо, щоб дитина ділився з вами своїми відкриттями, успіхами, труднощами і сумнівами, а не формальними оцінками своєї поведінки.

8. Допмагайте дитині налагодити спілкування з однокласниками. Обговорюйте складні ситуації спілкування, конфлікти, підказуйте дитині способи подружитися з іншими дітьми, діліться власним дитячим досвідом. Намагайтеся не пропускати спільних класних заходів.

9. Без серйозних причин не занижуйте авторитет вчителя в очах дитини. Пам'ятайте, що любов і повага до вчителя - один з найважливіших механізмів, які змушують добре вчитися першокласника.

10. Попрацюйте над власними почуттями та сподіваннями. Іноді батьки самі "заражають" дитину своїми тривогами щодо школи, формують напругу власними очікуваннями від дитини, причому як негативними, так і позитивними.

Як навчити дитину читати?

Займатися з малюком треба регулярно, але недовго: для початку 5 - 10 хвилин на день буде достатньо, пізніше заняття можна буде продовжити до 30 хвилин. Заняття повинно обов'язково проходити у вигляді гри, тоді вашій дитині буде легко й дуже цікаво.

Для того, щоб освоїти техніку читання без особливих проблем, спочатку треба добре вивчити всі літери. Почати найлегше з кубиків: картинки, зображені на них, допоможуть дитині впізнати знайомий предмет, і з вашою допомогою він навчиться називати букву, будинок - Б, лялька - Л. Потім пограйте з малюком, запропонуйте йому знайти букву Б, але не поспішайте підказувати. Дайте дитині можливість самостійно відшукати кубик з цією літерою, ну а якщо у неї одразу не вийде, то підкажіть їй що буква Б - це будиночок.

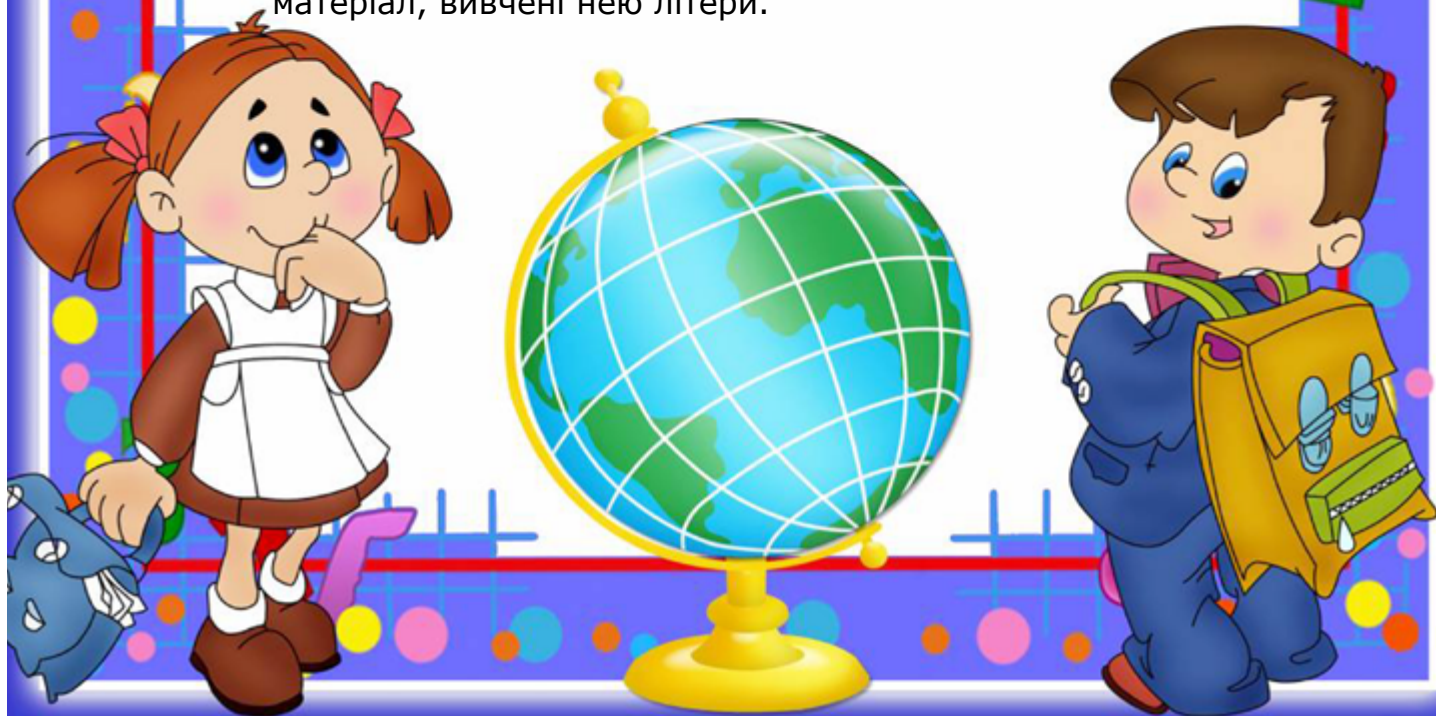
Після вивчення літер за допомогою кубиків ще занадто рано переходити до читання, так як кожна літера асоціюється у малюка з певною картинкою. Якщо ви в гостях покажете малюкові вже знайому йому букву, але з іншою картинкою, він не зможе назвати її. Надалі малюку буде дуже важко читати, тому що перш, ніж назвати букву, воно буде подумки згадувати саме свою картинку на кубик, повторювати її назву про себе, а тільки потім, згадавши букву називати її в слух. Саме через це дитина, що знає у 3 роки всі літери з кубиками, в початкових класах може читати дуже повільно.

Тому, вивчати літери з кубика треба не лише за допомогою картинок, але і за допомогою всіх рідних, друзів і просто знайомих вашої родини. Показуючи малюкові букву М, скажіть йому, що це - мама, Т - тато, Р - Рома, твій друг. Головне, щоб ваш малюк дуже добре знав ту людину, з якою ви пов'язуєте ту чи іншу літеру. Потім можна продовжити грати, запропонуйте малюкові знайти мамину букву або татову, не називаючи самої літери. Коли він знайде її, то обов'язково разом з дитиною промовте вголос: "Мамина буква М".

Пізніше почніть складати з кубиків разом з малям прості слова: мама, тато і т.д. Це ще не можна назвати читанням, проте потім вашому малюкові буде набагато легше.

Навіть якщо малюк вже дуже добре засвоїв літери на кубиках, ще не час приступати до читання. Спочатку потрібно придбати першу книгу для вашого малюка - Абетку. Важливо підібрати таку книгу, в якій більше нових зображень поряд з уже знайомими для вашого малюка літерами. Наприклад, якщо на кубик з буквою Л була зображена лялька, то в азбуці на цю ж літеру може бути намальований лев. Це допоможе дитині легше впізнавати літеру не лише за допомогою вивченого раніше зображення на кубик. Добре, якщо на кожній сторінці є не тільки картинка для даної літери, але й маленький віршик із слів, що починаються на цю літеру. Щодня перед сном, повторюючи з малюком вивчені букви, не забудьте прочитати йому і маленький віршик. Це сподобається вашій дитині так само, як і читання казок перед сном, і допоможе їй закріпити вже пройдений матеріал, вивчені нею літери.

Ось тепер, після того як вивчений весь алфавіт, можна починати вчити дитину читати. Для того, щоб приступити до вивчення та засвоєння техніки читання, потрібно придбати іншу книгу. На початку такої книги для читання мають бути приведені склади, що починаються на якусь певну букву, потім прості слова з них, а потім більш складні слова, а в кінці - невеликі речення, складені з цих слів.

Дуже зручно, коли перші склади зображені так: від першої літери до іншої намальовані маленькі сліди або маленький хлопчик, що біжить. Вивчаючи склад, наприклад, «МА», легко можна пояснити дитині, що буква М пішла в гості до букви А, вийшло «МА». Або що хлопчик Міша - М, пішов у гості Ані - А і вийшло «МА».

Потім можна приступати до читання перших простих слів, складених з вивчених вже складів: ма-ма. Читаючи перші прості слова, не забувайте повторювати з малям букви, щоб йому потім було легше перейти до більш довгих і складних слів.

Речення в кінці книги, складені з прочитаних слів, мають бути не дуже великими і містити інформацію, знайому і зрозумілу для малюка. Добре, якщо поруч із такими реченнями є картинки, на яких намальовано те, про що написано в цьому реченні. Це допоможе дитині зрозуміти, що його зусилля не марні, і з величезною радістю усвідомити те, що він абсолютно правильно прочитав це речення.

Вивчивши техніку читання по складах, можна переходити до читання слів і речень, не розбитих на склади. Для цього потрібно купити нові книжки з маленькими

віршиками або розповідями. Читаючи з малям маленькі віршики, ви можете розвивати не тільки читання, але й логіку мислення, і навіть пам'ять. Біля кожного віршика, так само, як і в другій книжці біля речень, має бути намальована картинка із зображенням подій, що відбуваються в цьому віршику.

Наприклад, перш ніж приступити до читання такого віршика, спочатку треба детально вивчити все, що зображено на малюнку поруч з ним. Запитайте свою дитину про те, хто намальований на картинці? Що він робить? А ще? Прочитавши перший рядок, разом повторіть його в слух, прочитавши другий рядок, разом повторіть вже два рядки, і перший і другий.

Вашій дитині сподобаються всі віршики з маленької книжки, якщо вони будуть цікавими і зрозумілими для неї, він з радістю прочитає і навіть запам'ятає їх напам'ять. А коли до вас в гості хтось завітає, ваш малюк з гордістю прочитає ці вірші для гостей. Іноді малюки забувають якесь складне або не зовсім зрозуміле для них слово. Не поспішайте підказувати його, а просто скажіть своїй дитині про те, що вона вже велика і вміє самостійно читати. Це підбадьорить її і вона, прочитавши слово, що забула, легко згадає все продовження віршика. Щодня читайте разом нові віршики, повторюйте вже прочитані раніше і обов'язково читайте їх своїм гостям.

Пам'ятка для батьків

1. Вранці підіймайте дитину спокійно, з усмішкою та лагідним словом. Не згадуйте вчорашні прорахунки, не вживайте образливих слів.

2. Не підганяйте дитину, розрахувати час – це ваш обов'язок, якщо ж ви із цим не впорались – провини дитини в цьому немає.

3. Не посилайте дитину до школи без сніданку: у школі вона багато працює, витрачає сили.

4. Відправляючи дитину до школи, побажайте їй успіхів.

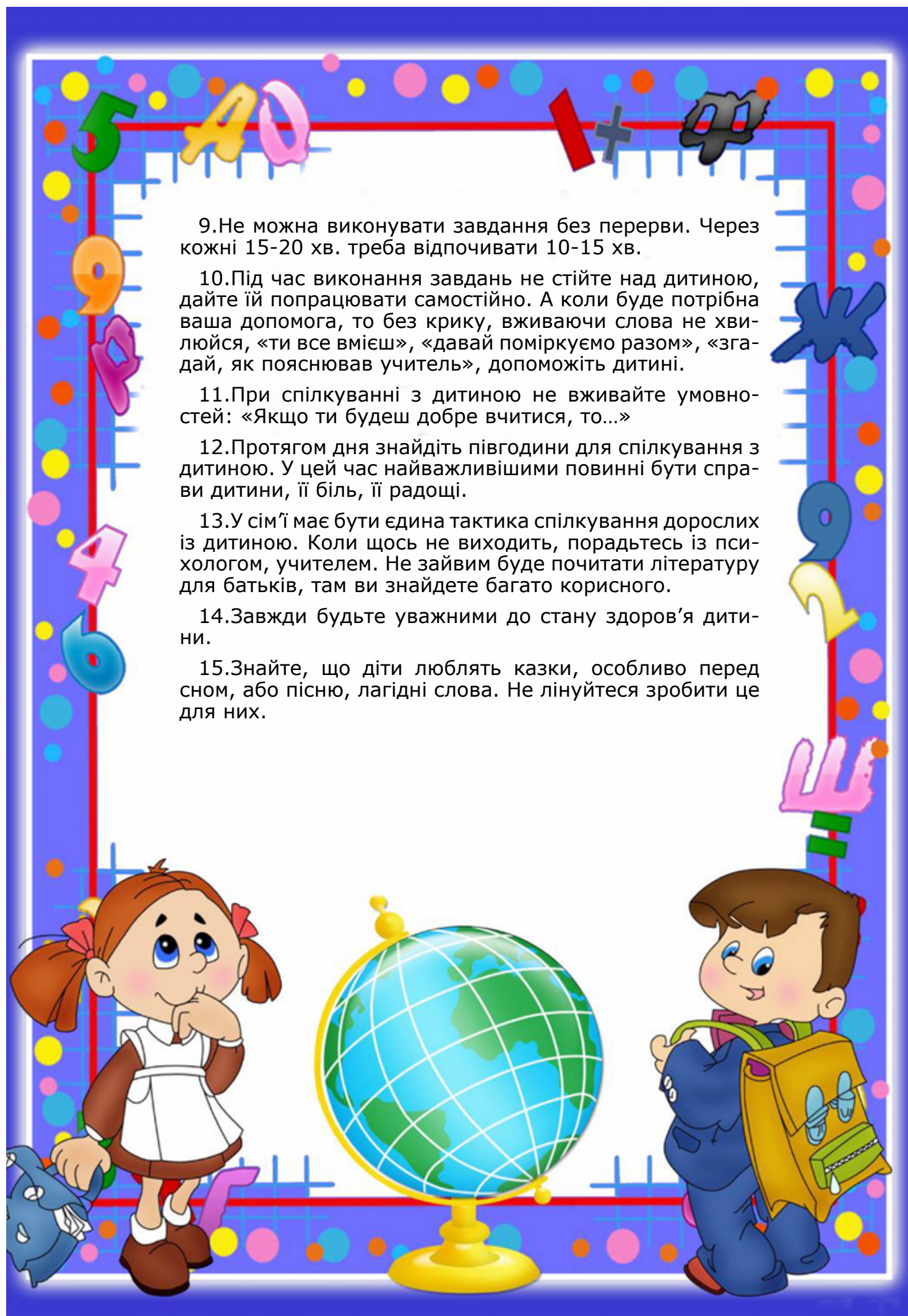
5. Забудьте фразу «Що ти сьогодні отримав?». Зустрічайте дитину спокійно, не сипте на неї тисячу питань, дайте їй розслабитись.

6. Якщо дитина замкнулася, щось її турбує, не наполягайте на поясненні її стану, хай заспокоїться, тоді вона сама все розкаже.

7. Зауваження вчителя вислуховуйте не в присутності дитини. Вислухавши не влаштовуйте сварку. Говоріть із дитиною спокійно.

8. Після школи дитина повинна 2-3 години відпочити. Найоптимальніший час для виконання завдань з 15 до 17 години.

Перші кроки у шкільний світ (методичний поради́ник для батьків першокласників)

З досвіду роботи
вчителя початкових класів
Оболоник О.Г.